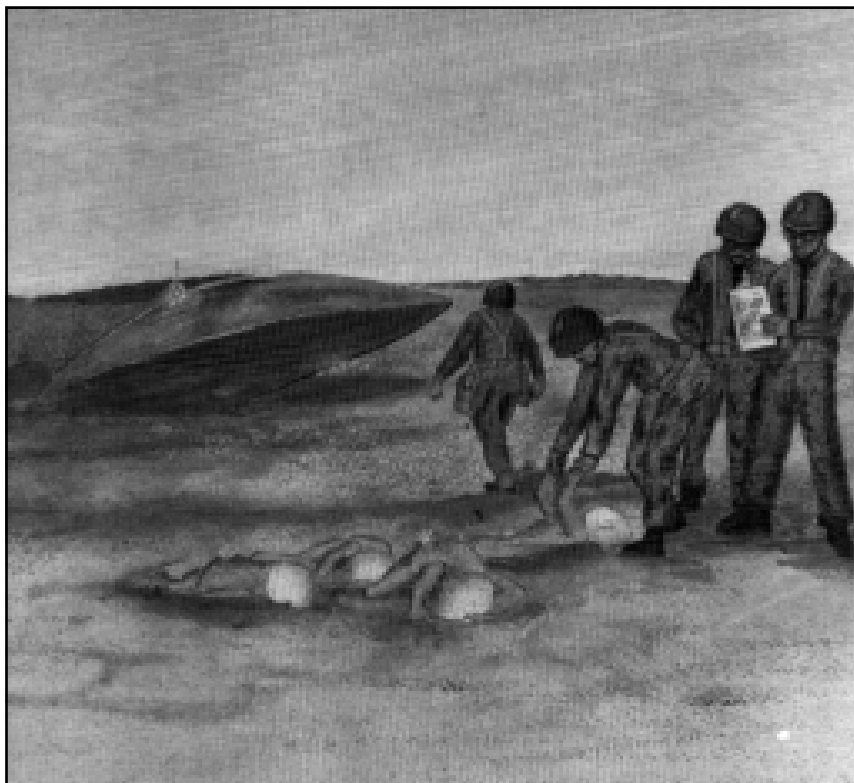

UFO landing

**Hemmeligt dokument afslører
ufo-landing ved amerikansk
flyvebase**

Af Bruce Maccabee

UFO landing
Hemmeligt dokument afslører ufo-
landing ved amerikansk flyvebase

Af Bruce Maccabee

UFO landing er oversat fra engelsk efter »UFO Landings near Kirtland AFB« og
»Welcome to the Cosmic Watergate« af Flemming O. Rasmussen

Forsidetegning: Henrik Klinge Pedersen

Udgivet af Skandinavisk UFO Information, SUFOI
Postboks 6
2820 Gentofte
Telefon: 86 99 92 39

Tryk: Micro-Forma, Odense

2. udgave, 1. oplag

ISBN 87-87628-26-0

Copyright: SUFOI og Bruce Maccabee, Fund for UFO Research, USA.

UFO landing

Hemmeligt dokument afslører ufo-landing ved amerikansk flyvebase

Indhold

Forord	5
Introduktion	7
Kapitel 1: Observationen	9
Kapitel 2: Flyvevåbenets efterforskning	12
Kapitel 3: En agent taler over sig	14
Kapitel 4: Efterforskningen begynder	16
Kapitel 5: Offentlighed i forvaltningen	18
Kapitel 6: Ugler i mosen	24
Kapitel 7: Konklusion: ufo-sløring	27
Efterskrift	31
Appendix A: »Kirtland AFB, NM, 8.Aug-3.Sep 80, Alleged Sightings of Unidentifeid Area Lights in Restricted Test Range«	33
Appendix B: »Noter angående ‘Velkommen til det kosmiske Watergate’ af Bill Moore	38

Forord

I 1977 blev loven om offentlighed i forvaltningen, Freedom of Information Act, FOIPA, vedtaget i USA. De amerikanske ufologer greb straks chancen. Nu skulle alle hemmelige ufo-dokumenter frem i dagens lys. Flere tusinde sider er gennem årene blevet offentliggjort, ikke mindst takket være et meget stort og tålmodigt arbejde, som medlemmerne af den private organisation »Citizen Against UFO Secrety«, CAUS, »Borgere mod ufo-hemmeligholdelse« med stor energi har udført.

En del af dette store materiale er refereret i bogen »Clear Intent« [1], men kun få sager er blevet grundigt efterforsket. Og det tør nok siges, at mange af sagerne burde kigges efter i sømmene. Tager man dokumenterne på ordet, skulle ufoer faktisk have overfløjet militære og atomare anlæg, leget kispus med jagerfly og adskillige gange været styrtet ned. Sådanne påstande burde vække ufologers nysgerrighed, men alt for mange har været så begejstret over at dokumentere passede til deres egen opfattelse, at de ikke har fundet det nødvendigt at efterforske påstandene. Især rygterne om nedstyrtede ufoer har været spændende stof [2].

I 1983 fik offentligheden kendskab til et 1½-sides dokument, som i al korthed fortalte om flere landinger ved Kirtland flyvebasen i New Mexico - og så endda i et afspærret område med et atomvåbenlager!

Dette fik amerikaneren dr. Bruce Maccabee til at gå i gang med et krævende og frustrerende efterforskningsarbejde i et forsøg på at få sandheden bag dokumenternes knappe ordlyd at vide. Resultatet har Bruce Maccabee venligst stillet til rådighed for SUFOI.

Bruce Maccabee er af profession fysiker, Ph.D., med elektronik, optik og laser som speciale ved U.S. Naval Surface Weapons Center i White Oak i USA. Han er videnskabelig konsulent for USAs største ufo-organisationer og formand for »Fund for UFO Research«, der giver økonomisk støtte til seriøse ufo-forskningsprojekter.

Bruce Maccabee er nok mest kendt for sin videnskabelige analyse af New Zealand ufo-filmen [3], men har i de seneste år været meget aktiv for at få frigivet ufo-dokumenter for derved at få at vide om, myndighederne tilbageholder oplysninger om deres ufo-viden - det vil sige, foretager en såkaldt ufo-sløring [4].

Er ufoer landet eller styrtet ned i USA? Dette spørgsmål optager mange ame-

rikanske ufologer, og debatten er livlig.

Kim Møller Hansen
Skandinavisk UFO Information

Noter

1. »Clear Intent: The Government Coverup of the UFO Experience«, Lawrence Fawcett & Barry J. Greenwood, Printice-Hall, 1984. Anmeldt i UFO-Nyt 6/85.
»UFO'et der styrtede ned: Episoden ved Roswell, New Mexico«, Charles Berlitz & William L. Moore, Bogan, Lyngby 1982.
2. »UFO'er over New Zealand«, Kim Møller Hansen, SUFOI, Gentofte 1980.
3. »Nye UFO beviser - og modbeviser«, Flemming Rasmussen, SUFOI, Gentofte 1992.
»UFO sløring: En rapport om det australske flyvevåbens ufo-aktiviteter«, Kim Møller Hansen (red), SUFOI, Gentofte 1985. Se også: »UFOs: The Public Deceived«, Philip J. Klass, Prometheus Books, New York 1983; side 5-50. Anmeldt i UFO-Nyt 2/84. »Sky Crash: A Cosmic Conspiracy«, Brenda Butler, Dot Street & Jenny Randles, Neville Spearman Limited, Suffolk 1984. Anmeldt i UFO-Nyt 6/85.
- 4.

Introduktion

Den 9. august 1980 var kun ca. 20 minutter gammel, da en sikkerhedsvagt så, at et »rundt, diskosformet objekt« med et meget klart lys var landet i et klassificeret forsøgrråde øst for Kirtland Air Force Base, Albuquerque, New Mexico. Senere lettede objektet og fløj hurtigt bort. Både landingen og bortflyvningen blev set på det samme tidspunkt af en gruppe vagter, der befandt sig omkring 8 km borte. En rapport om landingen blev udfærdiget af agent Richard Doty fra Air Force of Special Investigations, AFOSI, i Kirtland og kom til offentlighedens kendskab i foråret 1983, tilsyneladende som følge af en »læk«, der kunne skyldes en Freedom of Information and Privacy Act, FOIPA, lov om offentlighed i forvaltningen, forespørgsel fra ufo-forskeren Barry Greenwood. Jeg kontaktede Doty i foråret 1984 for at finde ud af, om han vidste mere, end der stod i den halvanden side lange rapport, se appendix A, der var offentliggjort. Jeg blev overrasket, da han fortalte mig, at han havde interviewet vidner, været ved landingsstedet og skrevet en større rapport. Jeg fandt ikke dette overraskende, da jeg har svært ved at tro, at flyvevåbenet ville lukke øjnene for noget så vigtigt som en landing i et klassificeret, nuclear, lagerområde. Han sagde også, at der var en hel del mere, men det kunne han ikke fortælle mig. Han foreslog mig at skrive til Hovedkvarteret, HQ/AFOSI, for at få alle tilgængelige oplysninger. Jeg skrev derfor til HQ/AFOSI og bad om »follow-up«-dokumentet under henvisning til FOIPA. Chefen for Information Release Division, Noah Lawrence, benægtede, at der var flere dokumenter, da HQ/AFOSI ikke havde nogen i arkivet. På grund af at jeg insisterede, ringede han til Doty, der åbenbart fortalte ham, at der ikke var et sådant dokument. Jeg havde derefter en lang samtale med Lawrence, og han indrømmede, at der var en »uoverensstemmelse« mellem, hvad Doty havde fortalt mig, og hvad han havde fortalt Lawrence. Lawrence lod så Dotys overordnede interviewe Doty. Lawrence interviewede ikke selv Doty. Dotys chef rapporterede åbenbart til Lawrence, at Doty benægtede, at der fandtes et sådant dokument. Ifølge Lawrence var en hver henvendelse angående et sådant dokument, når man ikke kendte dets navn eller arkivnummer, frugtesløs.

Uden jeg vidste det, havde forfatteren Bill Moore forsket i sagen i 1982. Da jeg havde afsluttet mine undersøgelser, fortalte jeg ham, hvad jeg havde fundet ud af, ligesom han fortalte mig om sine resultater. Resultaterne af hans undersøgelse, se appendix B, var meget lig med mine resultater, og de gav mig en forøget mistanke

om en sløring.

Denne rapport opridser ganske kort, hvad der vides om dette tilfælde, og de forsøg jeg gjorde på at afdække denne »kosmiske Watergate«, der forhindrede offentligheden i at få sandheden om den militære efterretningstjenestes engagement i ufo-problemet at vide.

Kapitel 1

Observationerne

Jeg vil begynde min beretning om Kirtland observationen med en liste over hvilke kilder, jeg fik mine informationer fra.

Kilde	Symbol
The Kirtland Landing Document dateret den 9. september 1980; frigivet af HQ/AFOSI foråret 1983	(A)
Interview med Doty på hans kontor den 15. februar 1984	(B)
Telefonsamtale med Doty om morgenen den 17. februar 1984	(C)
Interview med Russ Curtis, Sandia Security, omkring middag den 17. februar 1984	(D)
Diskussion med Doty på hans kontor den 17. februar 1984	(E)
Telefonsamtale med Doty den 26. April 1981	(F)

Selve observationen kan rekonstreres ud fra de oplysninger, jeg fik fra kilde A, C og F.

Ifølge kilde A rapporterede major Ernest Edwards fra Central Security Control, Manzano Weapon, Storage Area følgende til Richard Doty ved AFOSI kontoret på Kirtland AFB, Albuquerque, New Mexico. Omkring kl. 23.50 fredag den 8. august 1980 så tre sikkerhedsvagter, der gjorde tjeneste ved Manzano Weapon Storage Area, et „*meget klart lys på himlen omkring 5 km nordnordøst for deres position*“ (A), der var øst for Manzano Storage Area (A,C). Lagerområdet består af et antal tunnelgange i tre bjerge, der er lige øst for Kirtland AFB. Området er indhegnet med et dobbelthejn. I tunnelerne opbevares atomvåben-udstyr.

Lysen fløj mod syd med en „*høj hastighed og stoppede pludselig på himlen over Coyote Canyon.*“ Vagterne troede først, at det var en helikopter, de så, men „*efter at have betragtet de mærkelige manøvrer (stop og start), mente de nu*

ikke, at en helikopter kunne opføre sig sådan“ (A).

Lyset dalede tilsyneladende ned bag et fjernt bjerg, for vagterne rapporterede, at „*lyset landede i Coyote Canyon området,*“ selvom de egentlig ikke kunne se, hvor det landede (A, C). Et topografisk kort over Coyote Canyon viser, at kløften løber i østnordøstlig retning fra området syd for Manzano lagerområdet og ligger i det store og hele øst for det. Der er adskillige klippeformationer i kløften.

De tre vagter kontaktede central Security Control (CSC) inde i Manzano, og CSC kontaktede „*Sandia Security, der foretager en løbende kontrol i bygningerne.*“ Sandia Security „*gjorde opmærksom på, at der allerede var en patrulje i området for at undersøge sagen*“ (A).

Scenen skifter nu fra omkring 8 km øst for Manzano Storage Area (C, F) til den „*fjerne bunker til venstre*“ (C) for en adgangsvej langs med Coyote Canyon. En vagt, „*der ikke ønsker sit navn afsløret af frygt for chikanerier*“ (A), kørte mod øst på en rutinemæssig sikkerbeds kontrol af bygningerne (den ovennævnte bunker) omkring kl. 00.20, d.v.s. meget tidligt om morgenen lørdag den 9. august, omkring en halv time efter, de tre Manzano vagters observation.

„*Da han nærmede sig bygningen, så han et klart lys nær jorden bag bygningen*“ (A). (Det er værd at bemærke sig det udtryk, der bruges her: „*Nær jorden,*“ hvilket lader forstå, at lyset befandt sig et stykke over jorden.) „*Han så også et objekt, som han i første omgang troede var en helikopter. Men da han kom nærmere, så han et rundt, diskosformet objekt. Han forsøgte at komme i radio-kontakt med sin back-up patrulje, men hans radio virkede ikke. Da han nærmede sig objektet til fods bevæbnet med et haglgevær, lettede objektet lodret med en meget høj hastighed. Vagten har tidligere været helikoptermekaniker i U.S. Army, og han påstod, at det objekt, han så, ikke var en helikopter*“ (A).

Tilbage til de tre vagter ved Manzano. På et ukendt tidspunkt efter de havde set det klare lys dale ned bag bakkerne øst for dem, så de det „*lette lodret med en høj hastighed og forsvinde*“ (A).

Den nævnte beretning om et „*runt, diskosformet objekts*“ landing nær Kirtland den 8./9. august er alt, hvad der er tilgængelig for civile ufo-forskere. At der mangler detaljer er frustrerende. Man kan let stille en hel del spørgsmål med relation til den hændelse, Sandia-vagten rapporterede. Især om radioen virkede før, han nærmede sig objektet i sin bil? (Man kan formode, at den gjorde, da han ikke var mere end 11 km fra sin hovedstation.) Virkede radioen efter fartøjet var lettet? Hvor tæt kom han på objektet? Da bunkeren ifølge det topografiske kort er omkring 140 m fra vejen, er det sandsynligt, at han var mindre end 180 m fra det.) Hvor stort var det »runde, diskosformede objekt«? Kunne han se detaljer på det? Hvor højt var det oppe, og var det en del af objektet, eller var det anbragt på et andet objekt? Efterlod det nogen spor på jordoverfladen på landingsstedet (aftryk, forbrændinger eller påvirkninger på det, der var oplagret i bunkeren osv.)?

Var der noget at spore på det, der var opbevaret i bunkeren?

Kilde A omtaler kort tre andre landinger. Den første landing blev rapporteret af en „anden (*Sandia sikkerhedsvagt, (der) observerede et (sic) landet objekt nær en sikret bygning den første uge i august.*“ Vagten rapporterede imidlertid ikke observationen før omkring den 8. september „*af frygt for chikanerier.*“ Den anden landing, den 8./9. august, er omtalt. Den tredje landing blev rapporteret af en politibetjent fra New Mexico, der „*så et flyvende objekt lande ved Manzano (sic) mellem Belen og Albuquerque, New Mexico*“ om natten den 10. august 1980. Denne landing fandt groft regnet sted syd eller sydvest for det omtalte landingssted den 8./9. august. Kilde A rapporterede til sidst, at major Edwards „*den 22. august blev opmærksom på, (at) tre andre sikkerhedsfolk så det samme objekt, som de tre første beskrev. Dette objekt landede også i Coyote Canyon. De så ikke objektet lette.*“ Det ser således ud til, at der var fire landinger nær Kirtland AFB i august måned 1980: den første i den første uge, den anden om natten den 8./9. august, den tredje om natten den 10. august, og den fjerde på en ikke nærmere bestemt dag, men sandsynligvis lige før den 22. august.

I det følgende vil jeg koncentrere mig om min forskning af den anden Kirtland-landing.

Kapitel 2

Flyvevåbenets efterforskning

Øjensynlig tøvede den ensomme sikkerhedsvagt, der observerede landingen den 9. august, ikke med at rapportere den til Sandia Base Security Headquarter. Observationen fandt sted tidligt om morgenen lørdag den 9. august, og vagtens rapport til hovedkvarteret var dateret den samme dag. Sandia Security måtte vente til mandag den 11. august med at lade rapporten gå videre til AFOSI agenten. Ifølge kilde A, (som blev skrevet næsten en måned efter hændelsen: „*Den 11. august 1980 blev Russ Curtis, Sandia Security, gjort opmærksom på, at en Sandia Security vagt (der ikke ønskede sit navn offentliggjort af frygt for chikanerier)*“ havde forbindelse med den ovenfor omtalte observation.

En og anden ville nok standse op her og spørge om, hvorfor Sandia Security rapporterede observationen til AFOSI, da flyvevåbenet, ifølge erklæringer til offentligheden, ikke er interesseret i ufo-rapporter. Der kan føjes yderligere to spørgsmål til dette, og begge har relation til kilde A. For det første fremgår det meget tydeligt af kilde A, at flyvevåbenet undersøger observationer over Air Force baser. For det andet, og måske endda det vigtigste, er det en kendsgerning, at AFOSI formodentlig får alle de rapporter, der drejer sig om hændelser i nærheden af alle nucleare installationer. At der var nucleare installationer i nærheden af det »runde diskosformede objekt« fremgår tydeligt af kilde A, hvori der står: „*De to bygninger, der var i nærheden, indeholder (sic) HQ CR 44 materiale.*“ HQ CR 44 er „*Headquarters Collection Requirement #44, som iværksætter DOD Directive 5210.41, sikkerhedskriterier og standarder til beskyttelse af nucleare våben.*“ Selvom CR 44 primært drejer sig om mulighederne for sabotage udført af „*personer uden forbindelse til Forsvarsministeriet,*“ og om sikkerhedstjenesten, står der også (i § 4.c.2), at den lokale flyvebases kommandant, der er ansvarlig for sikkerheden og de nucleare våben, „*skal informere AFOSI om lokale hændelser, der kan have forbindelse med de nucleare våbens sikre opbevaring.*“

De lokale AFOSI kontorer sender så kopier af disse informationer til et vist antal AFOSI kontorer.

Selvom der ikke står noget i kilde A om, at Doty gjorde et forsøg på at finde

frem til andre vidner, der kunne bekræfte den enlige vagts rapport, kan man nok formode, at der blev gjort et sådant forsøg, da Manzano og Sandia Security organisationernes folk faktisk interviewede Manzano-vagterne. Ifølge Russ Curtis interviewede Sandia Security den vagt, der var i tjeneste den pågældende nat og rapporterede resultatet til Doty (kilde D og E).

I reference A står der ikke, hvornår major Edwards interviewede Manzano-vagterne, men der står, at Edwards rapporterede den fjerde landing til Doty den 22. august. Den 2. september modtog major Edwards alle detaljerne fra de tre vagters observation, der var den anden Kirtland landing (den 8./9. august). I foråret 1983 interviewede journalisten Dan Spurling Edwards pr. telefon. Edwards, der nu var blevet forflyttet til Hahn AFB i Tyskland, sagde: „*Det eneste, jeg kan sige er, at der skete noget, som jeg ikke kan forklare, og jeg kunne heller ikke fra de militære myndigheder få noget bevis på, at der virkelig skete noget i Manzano eller Coyote Canyon området. Jeg kan virkelig ikke fortælle, hvad det var. Jeg kan kun, sige, at der var noget, der, vil jeg gætte på, var magen til en masse beretninger og rapporter om ufo-observationer. Jeg kunne ikke forklare det, endsige finde en fornuftig forklaring gennem nogen andre kilder.*“

Ifølge kilde A fik Doty ikke kendskab til den første Kirtland-landing før den 8. september. Kilde A antyder imidlertid, at Doty fik kendskab til den tredje landing få dage efter, at den fandt sted. Kilde A refererer en politibetjents observation således: „*Politibetjenten rapporterede observationen til Kirtland AFB Command Post, der senere lod informationerne gå videre til APOSI Dist. 17. AFOSI Dist. 17 bad betjenten udfærdige en rapport og sende den videre ad tjenstlig vej. Den 11. august 1980 gjorde Kirtland Public Information Office betjenten opmærksom på, (at) USAF ikke længere forskede i sådanne sager med mindre, at de fandt sted på en USAF base.*“ Alligevel fik Doty kendskab til betjentens observation den 11. august, den samme dag, som han fik kendskab til den observation, der fandt sted den 8./9. august.

I de uger, der fulgte, „*kontaktede Doty alle de afdelinger, der benytter testområdet, og fik da at vide, at der ikke blev foretaget nogen forsøg i luften over Coyote Canyon området. Der blev kun foretaget forsøg på jorden*“ (kilde A).

Den 8. september, den dag Doty fik kendskab til den første landing, skrev han en 1½ siders rapport (kilde A) og sendte den til HQ/AFOSI. Han sendte den til en ganske særlig afdeling, HQ/IVOS, der er Security Projects Division, Counterintelligence Directorate, HQ/AFOSI.

Kapitel 3

En agent taler over sig

Selvom jeg i 1983 havde en kopi af kilde A, var det ikke muligt at få en personlig samtale med Doty før i det tidlige forår 1984. Jeg ønskede at få at vide, om der var flere oplysninger, og især om der var blevet forsket i sagen. Der var så meget, der tydede på, at sagen var så vigtig, at jeg ikke kunne forestille mig, at det lokale AFOSI kontor eller Doty selv, bare ville arkivere andres oplysninger uden selv at undersøge dem. Derfor mødte jeg ganske uanmeldt op på Dotys kontor. Jeg viste ham dokumentet og sagde, at jeg gerne ville stille ham nogle spørgsmål om det. Han bød mig indenfor, og vi snakkede; eller helt nøjagtigt, jeg stillede spørgsmål, og han gav mig nogle korte svar på de fleste og nægtede at svare på resten.

Vores diskussion (kilde B) drejede sig om andet end landingen den 8./9. august. Han sagde for eksempel, at landingen blot var én ud af mange hændelser, der havde fundet sted i området de seneste år, men han ville ikke fortælle mig om de andre. I mine første undersøgelser af de tidligere tilfælde i det sydvestlige, var jeg faldet over navnet Edward A. Doty, der er omtalt i Project Twinkles afsluttende rapport. (Project Twinkle var aktuel sidst i 1940'erne og først i 1950'erne og havde til opgave at forske i nogle grønne lyskugle-fænomener og andre objekter, der blev set nær militære installationer i det sydvestlige.) I 1951 var Edward Doty major og stationeret på Holloman AFB, hvor han var involveret i Project Twinkles undersøgelser. Jeg nævnte navnet Edward Doty og spurgte Richard, om Edward var hans far. Richard bekræftede, at Edward var hans far. Han fortalte mig så, at han havde diskuteret ufo-observationer med sin far. Jeg erfarede også, at Richard havde været ret »berømt« en periode kort efter kilde A blev offentliggjort på grund af mediernes store interesse.

Med hensyn til landingen den 8./9. august var det første, Doty sagde, at han kunne stå inde for rigtigheden af alle oplysninger i kilde A. Jeg spurgte ham, om han kunne bekræfte det yderligere, og han gentog kort og godt, at „*efter hans bedste overbevisning var alt korrekt*“ eller noget i den retning. Dette overraskede mig en del, da dokumentet faktisk kun citerer andres udtalelser, så jeg spurgte ham, om han havde fået bekræftet dokumentets nøjagtighed ved at tale med vidnerne, og det sagde han, at han havde. Han sagde helt nøjagtigt, at han personligt havde forsket i landingen. Jeg spurgte ham, om han havde foretaget en »god« efterforskning, d.v.s., om han havde været ude på stedet med vidnerne, vurderet vinkler, størrelser, retninger osv. Jeg var især interesseret i selve landin-

gen, og om han havde stået, hvor vagten stod, og forsøgt på at vurdere objektets størrelse. Han fortalte, at han havde været ude på stedet, men han ville ikke give mig flere detaljer end dem, der stod i dokumentet. Han sagde, at han var sikker på, at vagten så det, han havde rapporteret, og han stod igen inde for dokumentets rigtighed.

Da jeg stillede flere spørgsmål om hans undersøgelser, fortalte han mig, at der fandtes en større rapport, og den, som jeg havde, var kun en »foreløbig rapport«. Jeg spurgte, om han havde en kopi, og han svarede nej. Han havde ikke beholdt en kopi, da han sendte al materialet til hovedkvarteret. Det virker underligt på mig, at han ikke havde beholdt en kopi af de oplysninger, han havde om observationen, men jeg kunne også indse, at jeg ikke ville opnå noget ved at presse ham. Han foreslog mig at skrive til HQ/AFOSI efter alle tilgrængelige oplysninger. Jeg spurgte ham, om rapporten var klassificeret, og han svarede, at han ikke kunne kommentere klassifikationen. Jeg gjorde så spørgsmålet mindre direkte ved at spørge ham, om han troede, den var låst inde, hvorefter han trak på »smil-båndet« og sagde, at det var den højst sandsynligt. Hvad han ikke sagde, men hvad der nok var underforstået, var, at hvis den var låst inde, var rapporten klassificeret som »TOP SECRET«, og kun folk med særlig godkendelse (»adgangskort« til »afdelincen«) havde adgang til dokumentet. (Sådanne dokumenter er under normale omstændigheder ikke omfattet af FOIPA.)

Da jeg forlod Doty, var jeg fuldt ud overbevist om, at det tidligere udgivne dokument var ægte. Jeg besluttede mig derfor til at forske lidt videre på egen hånd. Selvom jeg ikke kunne forvente at få mere hjælp af Doty, var der i det mindste heller ikke noget i hans opførsel, der tydede på, at jeg ville få problemer med ham.

En anden ting, jeg fik at vide af ham, var, at jeg ikke uden videre kunne køre ud til landingsstedet, da det lå inde i et klassificeret område. Det var dette, der gav mig det første direkte bevis på en »sløring«.

Efterforskningen begynder

Dagen efter mit første møde med Doty, besluttede jeg mig til at tage ud til landingsstedet. Selvom landingsstedet var i et klassificeret område, mente jeg, at jeg kunne komme ind i dette område, hvis jeg enten havde eskorte eller tilladelse fra Russ Curtis. To dage efter min første samtale med Doty, ringede jeg til ham for at spørge om, hvor landingsstedet egentlig var. Han lød som om, han tvivlede på, at jeg kunne få lov til at komme ind i området og se det, men ikke desto mindre fortalte han mig, at det lå ca. 8 km øst for Manzano Storage området, og helt nøjagtigt, at den bygning, der var omtalt i dokumentet, var „*den bunker længst til venstre*“ ved den vej, der førte ud til kløften (kilde C). Det var nok for mig, så jeg tog til Sandia Base hovedkvarteret nogle timer senere for at spørge hr. Curtis, om jeg måtte komme ind til landingsstedet. Jeg viste Curtis dokumentet og nævnte, at jeg forskede i usædvanlige hændelser såsom den omtalte. Efter at have kastet et blik på dokumentet svarede Curtis, at han ikke kunne lade mig komme ind i et klassificeret område for at undersøge en hændelse (d.v.s. landingen, som aldrig havde fundet sted. Det svar kom fuldstændig bag på mig. Det havde ikke overrasket mig, hvis han havde sagt, han ikke kunne lade mig komme ind til landingsstedet af sikkerhedsmæssige grunde, men at han benægtede det, der stod i Dotys rapport havde jeg ikke forventet. Jeg fortsatte med at udspørge ham, og han fortsatte med at benægte, at nogen af Sandia-vagterne havde skrevet en sådan rapport. Han gik endda så vidt, at han påstod, at første gang, han hørte om hændelsen, var, da Doty gav ham en kopi af rapporten (d.v.s. en kopi af kilde A). Denne påstand var dog latterlig set i lyset af, at Curtis i rapporten er identificeret som kilden til oplysningerne om landingen. Curtis indrømmede dog, at han vidste, hvilke vagter, der var i tjeneste i området det pågældende tidspunkt, og at han havde interviewet dem, efter Doty havde bedt ham om oplysninger. Han sagde tilligemed, at alle vagterne havde benægtet, at de havde set et sådant objekt, hvorefter han gav mig en skriftlig erklæring baseret på Dotys interview (kilde D).

Da jeg forlod Curtis, følte jeg, at han forsøgte at dække over et eller andet. (NB. Efter jeg havde skrevet dette, fik jeg at vide af Bill Moore, at han havde talt med Curtis i 1982, og da benægtede Curtis ikke hændelsen, men sagde blandt andet,

„den slags informationer passerer normalt ikke gennem dette kontor.“ Den rapport, som Moore skrev efter at have interviewet Curtis, er i appendix B.)

Jeg tog straks tilbage til Dotys kontor og sagde: „Jeg har en høne at plukke med dig. Curtis har benægtet ethvert kendskab til dette dokument.“ Doty virkede overrasket og sagde, at han ikke vidste, hvilke ordrer Curtis havde fået med hensyn til at tale om landingen, men at Curtis ganske afgjort havde kendskab til den. Han påpegede, at vagterne var sikret anonymitet, og derefter gentog han, at dokumentet var korrekt. Han sagde også, at vagten havde fortalt ham, hvad der skete, og at der var en hel del mere, han dog ikke kunne fortælle mig. Jeg nævnte, at Curtis havde sagt, at han havde givet Doty en kopi af interviewene med Sandia-vagterne, og Doty bekræftede ved at beskrive dem som to korte interviews.

Offentlighed i forvaltningen?

Da jeg forlod Doty anden gang, var jeg overbevist om, at der var meget mere om landingen, end der stod i det »foreløbige dokument«, der var blevet offentliggjort, og jeg var tillige med overbevist om, at Doty selv havde undersøgt observationen. Hvordan kunne han, på trods af Curtis' afvisning af det, være så sikker på, at dokumentet var helt korrekt? Jeg var også overbevist om, at han havde arkiveret en mere detaljeret rapport. Mit problem var, hvordan jeg fik fat i en kopi af denne rapport. Derfor skrev jeg den 20. februar 1984 min første FOIPA forespørgsel. I denne forespørgsel bad jeg om en formel kopi af det allerede offentliggjorte dokument om landingen, samt „*en kopi af den follow-up rapport AFOSI agenten skrev, inklusiv en kopi af interviewene af vidnerne og undersøgelserne på stedet såvel som en konklusion om objektets/fænomenets natur.*“ Jeg bad FOIPA officeren (Noah Lawrence) om at sende min anmodning videre til det kontor, hvor follow-up dokumentet befandt sig, hvis det ikke var hos HQ/AFOSI. Jeg afsluttede min anmodning med følgende: „*Vil De, i tilfælde af at rapporten er klassificeret, være så venlig at skrive det i Deres svar.*“ Jeg skrev sådan, fordi Doty havde ladet antyde, at den var klassificeret og derfor ikke hørte under FOIPA. Jeg håbede imidlertid på, at Lawrence, selvom han ikke ville udlevere dokumentet, ville bekræfte, at det fandtes, ved at skrive, at det var klassificeret.

Lawrence besvarede min FOIPA forespørgsel den 29. februar ved, som jeg havde bedt om, at sende mig en officiel kopi af det offentliggjorte dokument, plus adskillige papirer, der havde relation til dr. Paul Bennewitz, en videnskabsmand og fabrikant, der fabrikkerer og sælger visse test-instrumenter. Dr. Bennewitz påstod, at han havde set og fotograferet nogle mærkelige, flyvende objekter over Manzano depotområdet, samt registreret nogle elektroniske signaler fra Manzano/Coyote Canyon områderne, og han havde endog bevis på, at der havde været kontakt med de fremmede, der fløj objekterne. Disse dokumenter om Bennewitz var interessante, da de indikerede, at Flyvevåbenet var interesseret i at foretage undersøgelser angående en civil, der påstod, at han vidste noget om de flyvende tallerkner. De oplysninger, Bennewitz havde givet AFOSI-undersøgerne, havde imidlertid ingen direkte forbindelse til den Kirtland-landing, dette handler om, så

jeg vil blot nævne følgende:

a) Titlen på Bennewitz' dokumenter var den samme som på det dokument, der drejede sig om landingen, »Kirtland AFB, NM, 8 Aug - 3 Sep 80, Alleged Sightings of Unidentified Aerial Lights in Restricted Test Range«, selvom Bennewitz' første interview var dateret sidst i oktober 1980. I materialet fra Bennewitz var der nu ikke noget særligt om hændelserne i august 1980. At Bennewitz' materiale havde samme overskrift, tydede ikke desto mindre på, at AFOSI havde overvejet, om Bennewitz' oplysninger havde forbindelse med eller var en bekræftelse på, at der havde været ufo-aktivitet i nærheden af Kirtland AFB i august 1980.

b) Den første AFOSI-agent, der blev kontaktet, var ingen anden end Richard Doty. Bennewitz kontaktede ham „gennem major Ernest E. Edwards“, den samme mand, som gav Doty oplysningerne om, at Manzano-vagterne havde set et objekt lande i Coyote Canyon-området. Sandsynligvis er det foregået sådan, at Bennewitz, der påstod, at der var en trussel mod Manzano-området, først har forsøgt at få fat i Edwards. Edwards, der allerede havde haft kontakt med Doty, skyndte sig nu at få fat i ham igen for at viderebringe Bennewitz' oplysninger.

c) Bennewitz kontaktede Doty den 24. oktober 1980. Den 26. oktober besøgte agent Doty og Jerry Miller Bennewitz. Miller, der tidligere tog sig af efterforskningsarbejde, indsamlede i sin tid oplysninger til det nu hedengangne Project Blue Book, flyvevåbenets officielle forskningsbureau, nu betegnes han som „*en af de mest velinformerede og saglige forskere i flyvende objekter i sydvesten.*“ Ifølge det første af Bennewitz' dokumenter, der er dateret den 28. oktober, viste han nogle film med objekter, der fløj over og rundt om Manzano Weapons Storage Area og Coyote Canyon. Ifølge samme dokument konkluderede Miller efter at have analyseret dataene, at filmen „*helt klart viste en slags uidentificerede flyvende objekter.*“ Bennewitz indsamlede sine beviser i løbet af en periode på 15 måneder, derfor er det overraskende, at titlen på hans dokument kun refererer til „*formodede landinger*“ den 8. august - 3. september, én måned ud af de 15 Bennewitz dækkede.

d) AFOSI indkaldte til et andet møde med Bennewitz den 10. november 1980. I mødet deltog en brigadegeneral, adskillige oberster, en major, en instrumenteringspecialist og dr. Lehman, leder af Flyvevåbenets laboratorium på Kirtland AFB. Det lyder som en temmelig »magtfuld« gruppe, og den skulle bare diskutere noget så officielt uinteressant for USAF/AFOSI som ufo-rapporter. At man ofrede Bennewitz så megen opmærksomhed kunne tyde på, at man tog hændelserne i august 1980 alvorligt, og at de måske endda havde »skræmt« AFOSI,

Bennewitz' dokumenter viser, at Doty og AFOSI tog situationen alvorligt.

Men efter hvad jeg kunne finde ud af, kom der ikke noget ud af Bennewitz' forskning.

Men tilbage til denne rapport's hovedemne. Jeg fandt, at den officielle kopi af landingsdokumentet var interessant, selvom der ikke dukkede noget nyt op om den hændelse, jeg beskrev i kapitel 1. Den var interessant, fordi den havde fået ændret klassificeringsgrad. Det originale dokument, der »sivede ud«, var klassificeret som SECRET, med ordet »secret« stemplet øverst på hver side og nederst på den sidste. Nederst på den første side var der stemplet FOR OFFICIAL USE ONLY. På den officielle kopi, som jeg havde fået fra Lawrence, var der ingen spor efter et SECRET-stempel, selvom den var stemplet FOR OFFICIAL USE ONLY. Jeg sammenlignede den nye officielle kopi med en kopi af den originale kopi, og kunne ved at sammenligne de maskinskrevne typer og håndskrevne bogstaver og tal fastslå, at ordet »SECRET« måtte være stemplet på kopierne af den originale rapport, og at den originale rapport kun var mærket FOR OFFICIAL USE ONLY. Der var altså en ved HQ/AFOSI, der mente, at landingsdokumentet indeholdt en klassificeret hemmelighed.

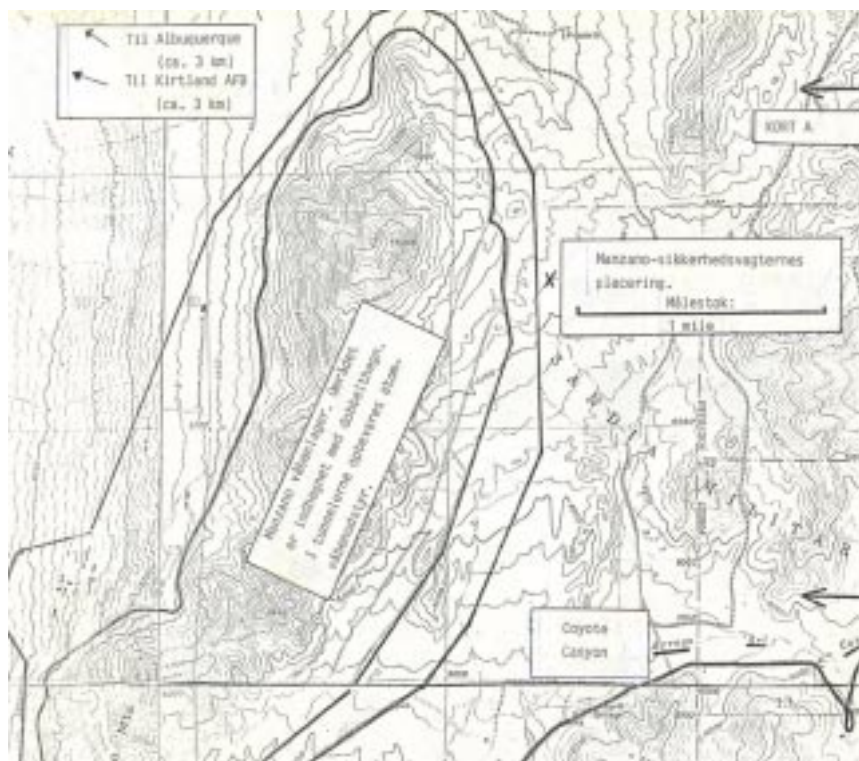
Den 6. marts skrev jeg et andet brev, hvori jeg takkede hr. Lawrence for den officielle kopi og understregede, at jeg ikke havde fået svar på anden del af min oprindelige anmodning, der var et ønske om at få follow-up dokumentet eller den »afsluttende rapport« over landingstilfældet. Jeg bad ham også om at definere betegnelserne DC II og HQ CR 44, som optrådte i landingsdokumentet.

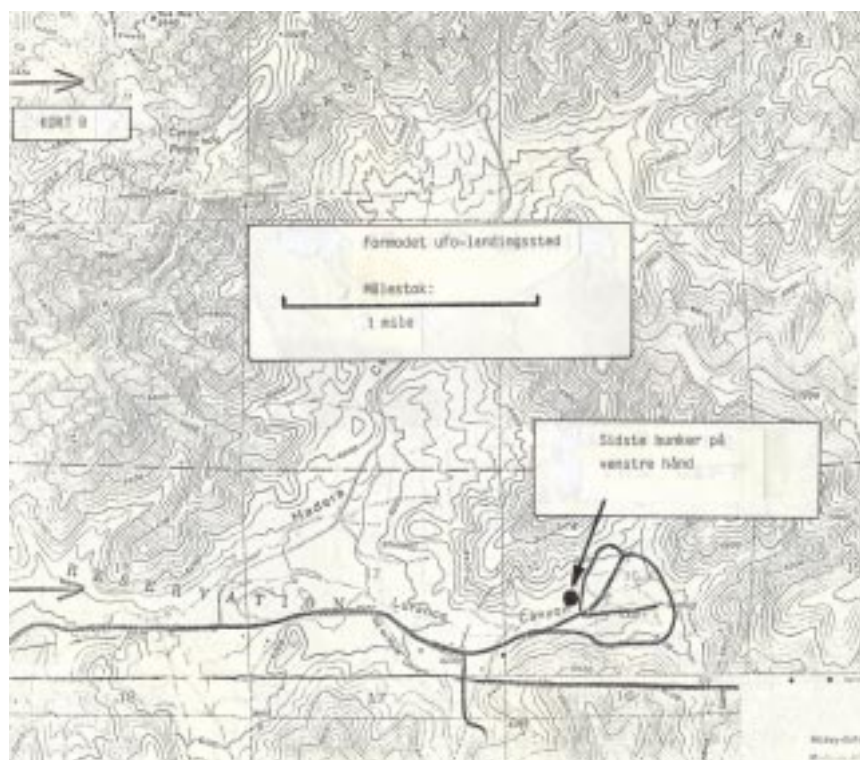
I Lawrences svar den 14. marts stod følgende: „*AFOSI ligger ikke inde med flere oplysninger om hændelsen ved Manzano Weapons Storage Area.*“ Han gav mig også definitionerne på de betegnelser, jeg nævnte: DC II står for Defense Central Index of Investigations, og HQ CR 44 „*er en forkortelse for Headquarters Collection Requirement Number 44.*“ Lawrence forklarede ikke, hvilken slags information man ønskede (krævede) efter CR 44. Jeg fik en forkortet udgave af CR 44 og kunne se, at den fastlagde hvilke slags informationer, der skal rapporteres, når der sker noget i de områder, hvor der opbevares eller på anden måde er nukleare våben. HQ CR 44 er omtalt i kapitel 2.

Den 24. marts skrev jeg endnu et brev, hvori jeg bad Lawrence rent konkret fastslå, om han mente, at det kun var HQ/AFOSI, der ikke havde yderligere dokumenter, eller om det gjaldt alle AFOSI-kontorer. I tilfælde af, at ingen af AFOSI-kontorerne lå inde med disse informationer, bad jeg ham, idet jeg refererede til min oprindelige FOIPA anmodning, om, at ekspedere mit brev videre til det kontor, der lå inde med den afsluttende rapport. Jeg bad derefter om navnet på denne organisation. Jeg bad også om en kopi af al den korrespondance, der havde fundet sted mellem hans kontor og andre kontorer eller organisationer, „*der havde været involveret i min anmodning.*“ Jeg ønskede også oplysninger om, efter hvilken politik man undersøgte et sådan tilfælde som landingen, og efter hvilken politik man behandlede undersøgelsesrapporterne, samt om definitionerne på forkortel-

serne HQIVD, HQIVOS og HQIVOSP, der optræder både i landings- og Bennewitz dokumenterne, og til sidst spurgte jeg om, hvilken klassificeringsgrad »Chief, Information Release Division« (d.v.s. Lawrence) havde.

Lawrence svarede den 6. april, at ingen af AFOSI-kontorerne lå inde med et follow-up dokument eller en afsluttende rapport, og at han ikke havde kendskab til, at andre regeringsorganer lå inde med en sådan rapport. Han hævdede også, at der ikke havde været nogen korrespondance med andre kontorer som følge af min FOIPA-forespørgsel. Med hensyn til flyvevåbenets politik, påstod han, at „*AFOSI ikke undersøgte formodede observationer af uidentificerede flyvende objekter.*“ Han forklarede også, at „*de fleste af AFOSIs journaler, bortset fra visse af sikkerhedstjenestens journaler, opbevares i 15 år. Det arkivmateriale, der blev sendt til Dem den 19. februar 1984, vil blive destrueret ved udgangen af 1995.*“ Han definerede HQ IVO som den „*funktionelle adresseindikation*“ (FAI) for Directorate of Counterintelligence, HQ/AFOSI; HQ IVOS som FAI for Security Projects Division, Counterintelligence Directorate, HQ/AFOSI; og HQ IVOSP som FAI for Security Programs Branch, Security Projects Division, Counterintelligence Directorate, HQ/AFOSI. Til sidst oplyste han, at hele AFOSIs personale var klassificeret til TOP SECRET, og sluttede sit brev med „*vi kan ikke yde dem mere hjælp i denne sag.*“

Kapitel 6

Ugler i Mosen

Efter jeg havde modtaget det seneste brev, kunne jeg se, at jeg var ved at have tabt slaget om follow-updokumentet. Derfor besluttede jeg mig til at finde ud af, om jeg måtte referere til Doty som kilde til den oplysning, at der var et follow-up dokument. Jeg ringede til ham den 26. april (kilde F). Han bekræftede igen, at der havde fundet en landing sted ca. 8 km øst for Manzano depotområdet, at vagterne så objektet øst for Manzana, og at han havde interviewet vagterne. (Han bekræftede også, at han havde interviewet de tre vagter, der var involveret i observationen senere i august.) Han bekræftede også, at der var et par bakker mellem vagterne ved Manzano og landingsstedet, (hvilket forklarede, hvorfor Manzano-vagterne så lyset dale ned og forsvinde bag bakkerne, og hvorfor de ikke så objektet, mens det var landet). Han bekræftede, at han skrev en rapport (der var forskellig fra det dokument, jeg allerede havde) om hændelsen. Jeg spurgte ham, om jeg måtte bruge hans navn som reference til den oplysning; først vidste han ikke rigtigt, så sagde han, at jeg kunne skrive til hovedkvarteret efter alle tilgængelige informationer. Jeg spurgte ham så, om jeg måtte sige, at han skrev en follow-up rapport, men hans svar var et bestemt „nej“. Men skrev du en sådan rapport? spurgte jeg så. Han svarede ja og sagde så, at han helst ikke ville have, jeg skrev hans navn i forbindelse med en follow-up rapport. Jeg spurgte ham så, om jeg måtte sige, at han interviewede vagterne, og denne gang svarede han ja. Jeg spurgte ham, om han vidste, hvorfor Russ Curtis benægtede det allerede offentliggjorte dokumentets rigtighed, og han svarede, at han ikke havde kendskab til Curtis' ordre. Jeg spurgte ham, om der for nylig var sket noget lignende (dvs. en ufo-observation eller landing), men det ville han ikke kommentere, og hermed sluttede vores samtale.

Jeg skrev igen til Noah Lawrence den samme dag. I dette brev skrev jeg blandt andet følgende: „Jeg har talt med Richard Doty... (som)... har givet mig flere oplysninger om sine undersøgelser... såsom at han interviewede de tre Manzano-vagter.... den enlige vagt, der rapporterede, at der var landet et klart, lysende objekt,... og de andre vagter. Jeg har også talt med Russ Curtis, som fortalte, at Sandia-vagterne blev interviewet. Resultaterne af disse interviews blev vide-regivet til Doty. Doty fortalte mig også, at han havde sendt alle sine informationer om observationerne til hovedkvarteret og ikke holdt noget tilbage.“

Mit brev fortsatte: „Jeg gentager derfor mit ønske om at få de follow-up

informationer, der er om observationerne. Hvis De ikke kan finde frem til den rapport, jeg ønsker, kunne De måske gennemgå listen over modtagne meddelelser og dokumenter fra 17. Distrikt i perioden 9. september - 9. oktober 1980. Der må være et dokument, der bekræfter modtagelsen af Dotys rapport, samt noget, der indikerer, hvor rapporten er sendt hen (eller hvem, der har modtaget kopier). Doty fortalte mig, at han ikke vidste, hvad der var sket med den mere detaljerede rapport, men den er måske klassificeret. Er det tilfældet, lad mig det så venligst vide.“

I brevet skrev jeg så mange oplysninger, at jeg på en måde opbyggede et bevis på, at der fandtes et follow-up dokument. Denne sag er baseret på Dotys oplysning (som han sagde, at jeg måtte bruge) om, at han havde interviewet vidnerne, og på en uafhængig erklæring fra Russ Curtis om, at Sandia-vagterne var blevet interviewet, og at interviewene var sendt til Doty. Når man står med dette bevis, kan man spørge sig selv om, hvor de nedskrevne interviews er, hvis de ikke er i en follow-up rapport? Alt dette beviser, at Doty foretog en undersøgelse. Skal vi tro på, at Doty ikke skrev en rapport om sine undersøgelser?

Tre uger senere modtog jeg et svar fra Lawrence dateret den 18. maj 1984: *„Den sag, der er omtalt i... (det offentliggjorte dokument)... er de skriftlige informationer, der er modtaget fra Security Police Commander (SPC) på Kirtland Air Force Base. Selvom AFOSI foretog nogle foreløbige undersøgelser angående de data SPC modtog, blev der ikke foretaget en formel undersøgelse. AFOSI foretager kun undersøgelser efter ønske fra flyvebasernes chefer. Det dokument, De har modtaget, viser helt klart, at chefen for Kirtland Air Force Base, New Mexico, ikke ønskede en AFOSI undersøgelse.“*

Der står intet i dokumentet om, hvad chefen for Kirtland AFB ønskede med hensyn til Kirtlandlandingen. De tidligere nævnte dokumenter, der har relation til dr. Bennowitz' observationer, viser klart, at en eller anden ønskede en undersøgelse omkring Bennowitz i det samme tidsrum - efteråret 1980 - som Kirtlandlandingen fandt sted. Lawrences udtalelse viser, at han ikke havde læst det offentliggjorte dokument grundigt, og at han ikke tog min påstand om, at Doty havde interviewet alle vidnerne alvorligt. Han refererer til *„foreløbige undersøgelser af de data SPC modtog“*, men at *„der ikke blev foretaget en formel undersøgelse.“* Måske er det ikke formelt fyldestgørende at interviewe alle.

For mig så det ud som om, at Lawrence ikke tog mit seneste brev alvorligt, så jeg ringede til ham for at finde ud af, hvad der foregik. Den 25. maj fortalte han mig, at han havde talt med Doty, efter han havde modtaget mit brev. Ifølge Lawrence havde Doty sagt, at han (Doty) havde modtaget informationerne via de normale kanaler og *„undersøgt klagen“* (eller noget i den retning) for at finde ud af, om der havde været en trussel mod basen. Efter at have konkluderet, at der ikke havde været nogen trussel, har han ikke indsamlet flere oplysninger. Lawrence sagde tillige, at Doty havde fortalt ham, at han (Doty) var blevet galt citeret (af

mig) med hensyn til eksistensen af en follow-up rapport. Da jeg havde været meget positiv med hensyn til det, Doty havde fortalt mig personligt og i telefonen, så det for mig ud som om, at Doty havde ændret sin forklaring, da han talte med Lawrence.

Jeg spurgte Lawrence om rigtigheden af, at Doty havde foretaget en undersøgelse, og Lawrence svarede, at Doty havde handlet rigtigt i lige at kaste et blik på hændelsen for at vurdere, om der havde været en trussel eller ej. Lawrence fortalte også, at han havde ledt efter et andet dokument og besøgt forskellige AFOSI-kontorer et antal af gange for at finde ud af, om et yderligere dokument måske var blevet skilt fra det dokument, der var offentliggjort.

Lawrence var enig i, at der var visse uoverensstemmelser i, hvad Doty havde fortalt mig, og hvad han havde fortalt Lawrence. Lawrence bad mig derfor om at fortælle helt nøjagtigt, hvad Doty havde sagt til mig. Derfor gav jeg ham et rimeligt resumé af mine samtaler med Doty. Jeg fortalte ham, at Doty under vores første samtale havde sagt, at han havde interviewet alle vidnerne, havde været på stedet, hvor observationen fandt sted, o.s.v., og at der var en follow-up rapport. Jeg nævnte, at Doty under vores anden samtale (pr. telefon) havde givet mig nogle oplysninger, der ikke stod i det offentliggjorte dokument (d.v.s. det aktuelle landingssted), og at han havde bekræftet Curtis' udtalelse om, at Sandia-vagterne var blevet interviewet. Jeg nævnte, at under min tredje samtale med Doty, lige efter jeg havde talt med Curtis, bekræftede han endnu en gang dokumentets rigtighed og sagde, at der var mere, som han ikke kunne fortælle mig. Til sidst opsummerede jeg min seneste samtale med Doty, hvori han endnu en gang bekræftede, hvad han havde fortalt to måneder tidligere. Mens jeg talte med Lawrence, henviste jeg til mine notater, ligesom Lawrence gjorde notater af, hvad jeg fortalte ham. Henimod slutningen af vores samtale sagde han, at han havde i sinde at bringe Dotys overordnede ind i sagen. Han lovede at svare pr. brev inden for en uge.

Da jeg endnu ikke havde hørt fra ham den 1. juni, ringede jeg til ham. Han sagde, at Doty endnu ikke var blevet kontaktet, men at han havde talt med Dotys overordnede og bedt ham om at interviewe Doty så hurtigt som muligt. Dotys overordnede ville så sende en kopi af resultatet af dette interview til Lawrence, som så ville svare mig ud fra disse resultater. Lawrence sagde igen, at han havde kontaktet flere forskellige kontorer for at finde et follow-up dokument, dog uden held. Lawrence sagde også, at der ved AFOSIs hovedkvarter „mærkeligt nok“ var en mand, der var ved Kirtland det pågældende tidspunkt. Han kunne huske hændelsen, men ikke nogen anden rapport. Denne mand havde dog intet med undersøgelsen af landingen ved Kirtland at gøre. Den omtalte agent må være Thomas Cseh, der skrev et af de dokumenter, der har forbindelse med Bennewitz, men han var ikke involveret i undersøgelserne af landingen.

Konklusion: UFO-sløring

Omkring to uger senere modtog jeg et brev fra Lawrence, hvori han skrev: „*Der er blevet foretaget passende undersøgelser angående det, der så ud til at være uoverensstemmelser i vores telefonsamtale med SA (specialagent) Doty. Jeg er fuldt ud tilfreds med, at der ikke findes flere AFOSI-dokumenter, der angår den sag, der er omtalt i AFOSI Journal 8017D93-0/29 (d.v.s. det offentliggjorte dokument). Og, som jeg tidligere har sagt, har jeg ikke kendskab til, om andre af flyvevåbenets afdelinger ligger inde med dokumenter om denne sag. Vær venlig at bemærke, at De har modtaget tre dokumenter (dateret den 28. oktober 1980, den 26. november 1980 og den 30. juli 1981; d.v.s. Bennewitz dokumenterne) samt 2.-9. Sep 80 dokumentet underskrevet af SA Doty. Vi tror, at de ekstra dokumenter, der blev omtalt under Deres samtale med SA Doty, må være disse tre dokumenter.*“

Jeg blev sur, da jeg læste dette brev. Selvom det ikke stod direkte i brevet, havde Doty under forhøret faktisk dementeret, hvad han havde fortalt mig, det var helt klart, han havde gjort sådan. Hvis Lawrence talte sandt, stod det i hvert fald klart, at han ikke havde kendskab til et follow-up dokument.

Da jeg læste den sidste sætning i Lawrences brev, lugtede jeg lunt. Jeg ringede til Lawrence en uge senere og sagde det til ham. Det så for mig ud som om, at enten han eller Doty forsøgte at dække over disse follow-up landings-dokumenter ved at påstå, at jeg ikke var klar over, hvad Doty og jeg egentlig havde talt om ved vores første samtale. Troede han virkelig, at det var Bennewitz dokumenterne, der var den follow-up rapport, jeg refererede til? Jeg fortalte ham, at jeg var helt sikker på, at Doty og jeg ikke på noget tidspunkt havde diskuteret Bennewitz, men hvis vi havde, var det så kort, at min hukommelse ikke havde registreret det. Jeg var helt sikker på, at den follow-up rapport, Doty refererede til, drejede sig om landingen ikke om Bennewitz.

Jeg ønskede at vide, om Lawrence havde foretaget et godt forhør af Doty. Da Lawrence ikke havde talt direkte med Doty, men kun med hans chef, spurgte jeg ham, om han kunne sige helt nøjagtigt, hvilke spørgsmål man havde stillet Doty, og han svarede nej. Jeg spurgte, om Doty var blevet spurgt, om han havde været

på landingsstedet, men Lawrence vidste det ikke. Jeg spurgte, om Doty havde bekræftet, at han havde modtaget interviewene af Sandia-vagterne, men Lawrence vidste det ikke. I det store og hele vidste Lawrence ikke, om Doty var blevet stillet nogen spørgsmål, der kunne underbygge mine påstande om, at der fandtes et follow-up dokument. Lawrence retfærdiggjorde sine fejl ved ikke at vide, hvilke spørgsmål man havde stillet Doty, ved at sige, at han stolede på, at Dotys chef havde foretaget et godt interview.

„SIC TRANSIT GLORIA FOIPA,“

Så hvad har vi tilbage? Ud fra Deres synspunkt min kære læser, ser det sikkert simpelt ud, mit ord mod Dotys. Men så simpelt er det nu ikke. Som bevis på, at der skulle være flere nedskrevne informationer om landingen, vil jeg først bruge det offentliggjorte dokument. Bemærk, at det blev skrevet næsten en måned efter Doty første gang hørte om landingen, der blev rapporteret af Curtis og af New Mexico politibetjenten. Hvorfor ventede Doty så længe med at skrive en rapport? Hvis han ønskede at sende en kort rapport om hændelsen, kunne han have gjort det i den anden uge af august. Men stoler man på Dotys ord om, at det offentliggjorte dokument er »fuldstændig« korrekt, er det klart, hvorfor han ventede. Han var nødt til at vente adskillige uger, for han skulle finde frem til andre vidner, der kunne bekræfte, i det mindste noget af landingsrapporten. Den kendsgerning, at han var villig til at vente næsten en måned, før han rapporterede hændelsen, viser, at sagen ikke var ret højt prioriteret, d.v.s., at der ikke var nogen påviselig trussel mod basen. Men hvis der ikke var nogen trussel, hvorfor så ulejlige sig med at rapportere det en måned efter? Lawrence sagde, at han ikke vidste, om Dotys chef havde spurgt ham om, hvorfor han lavede rapporten, så vi kender ikke svaret på dette spørgsmål. Men jeg kan gætte: Det var som Doty fortalte mig, en foreløbig rapport baseret på oplysninger fra en anden kilde, nemlig major Edwards fra Manzano Security, hvis oplysninger hørte under forholdsordre »CR 44«. Da Doty modtog denne rapport om landingstilfældet, der var blevet bekræftet af tre andre vidner end Sandia-vagten (der faktisk så landingen), vidste han, at rapporten ville blive taget alvorligt af hovedkvarteret. Han hørte først om Manzano-vagterne den første uge i september. Han foretog sandsynligvis sine egne interviews af Manzano-vagterne med det samme. Den 8. september fik han at vide, at der var en anden Sandia-vagt, der havde set en landing først i august. Denne oplysning indføjede han i det offentliggjorte dokument uden kommentarer. Nu da der var rapporteret fire landede »objekter«, kunne Doty ikke bare ignorere situationen. Det er meget sandsynligt, at Doty skrev en rapport til hovedkvarteret for at påvise situationens alvor. Han omtalte imidlertid ikke sine egne forsøg på at skaffe oplysninger (interviews af vidnerne, besøg på landingsstedet osv.) fordi, som Lawrence påpegede det, AFOSI undersøger ikke tilfælde som dette, med mindre flyve-

basens kommandant ønsker en sådan undersøgelse. Doty var på en måde »heldig«, fordi han, ved at bruge underhåndsuplysninger, var i stand til at skaffe AFOSI en moderat detaljeret og overbevisende rapport om landingen, uden at komme ind på, at han selv havde talt med vidnerne. På den måde kunne han i fuld overensstemmelse med sandheden påpege (i det offentliggjorte dokument), at hans informationer (hovedsageligt) kom fra andre kilder. Derfor kunne han adskillige år senere uden at lyve fortælle mig, at alle oplysninger i det offentliggjorte dokument var korrekte, for det vidste han, de var, for han havde jo selv undersøgt dem, han kunne også med god samvittighed sige, at der var flere informationer, som han ikke kunne give mig.

Som endnu et bevis på, at der skulle være flere nedskrevne informationer, brugte jeg en oplysning fra Russ Curtis om, at han havde overrakt Doty en samling interviews af Sandia-vagterne, og Dotys egen bekræftelse af Curtis' udtalelse.

Hvilke beviser er der på en sløring? Det første tegn på en tilsigtet sløring så dagens lys, da Russ Curtis påstod, at hændelsen aldrig havde fundet sted, og den første gang, han så det offentliggjorte dokument, var, da Doty gav ham en kopi. Det næste tegn var, da Doty fortalte mig, at der var flere oplysninger om landingen, men dem måtte han ikke give mig. Hvorfor måtte han ikke give mig dem, det undrede mig. Når alt kommer til alt, er ufoerne, ifølge flyvevåbenet, ikke officielt flyvevåbenets anliggende. Det sidste tegn var i Lawrences sidste brev, da han klart gav udtryk for, at **(a)** Doty ikke havde ændret sin beretning eller løjet over for sin chef, **(b)** eller at han overbeviste sin chef om, at Lawrence ikke måtte høre sandheden, eller **(c)** at Lawrence havde fået sandheden at vide, men løj over for mig. Ingen af disse tre punkter vil dog overraske mig.

Hvis der foregår en tilsigtet sløring, hvorfor fik jeg så noget at vide? Jeg tror, at Doty forsøgte på at være hjælpsom ved at give mig tilstrækkeligt med oplysninger til at gøre det klart, at det offentliggjorte dokument var korrekt, uden han dog ville give flere oplysninger om landingen. Jeg tog ham åbenbart »på sengen«, da jeg ringede til ham to dage efter vores første møde og spurgte om, hvor landingsstedet helt nøjagtigt var, så jeg kunne besøge stedet. Den eneste måde, hvorpå Doty kunne have fået kendskab til landingsstedet, var ved at han havde interviewet den vagt, der så landingen.

Fortrød Doty pludselig sin åbenmundethed, da Lawrence første gang spurgte ham om follow-up rapporten?. Besluttede han sig til at »klappe i«? Kun han ved det.

Som helhed har mine bestræbelser på at få klarlagt Kirtland Landings-dokumentets nøjagtighed fremdraget følgende nye informationer:

(a) Ifølge Doty fandt den sted som beskrevet i det offentliggjorte dokument.

(b) Der er over for offentligheden blevet gjort åbenlyse forsøg på at benægte ethvert andet bevis, der blev afdækket under efterforskningen af landingen og de

fire andre ufo-observationer, der er nævnt i det offentliggjorte dokument.

(c) I en undersøgelse som denne, hvor man forsøger at luske ufo-informationer ud af flyvevåbenet, er det ikke nok bare at sende en FOIPA-forespørgsel; det er nødvendigt, at tale med de mennesker, der var indblandet.

Efterskrift

Efter jeg havde afsluttet denne rapport, sendte jeg en kopi af kapitel 1 til 6 til Noah Lawrence for at give ham en chance for „*at kommentere, kritisere o.s.v. mine påstande*“ om hans engagement. Jeg stillede ham også følgende spørgsmål: „*Hvis De stadig påstår, at der ikke findes en follow-up rapport, hvad tror De så, at Doty gjorde med de oplysninger, han fik, da han interviewede vidnerne, og de erklæringer, han fik fra Sandia-vagterne (deres eksistens blev bekræftet af Rus Curtis)?*“

Adskillige uger senere modtog jeg et brev fra Lawrence, der denne gang skrev: „*Vi vil ikke kritisere Deres rapport, som hermed returneres. Vores svar på Deres tidligere anmodninger er, at De allerede har fået alle de oplysninger, vi har om Kirtland AFB tilfældet.*“

Forneden på de officielle brevpapir med hoved, som Lawrence havde brugt til alle sine breve stod: „*HELPING TO PROTECT A GREAT WAY OF LIFE.*“ Jeg tvivler ikke på denne påstands rigtighed, jeg undrer mig bare af og til over, hvad det er, AFOSI ellers vil hjælpe med at beskytte.

Det endte dog med, at der stod 1-0 til mig over AFOSI! Som en del af mine undersøgelser, havde jeg bedt om kopier af de dokumenter, der beskrev AFOSIs bemyndigelse til at foretage undersøgelser. Lawrence svarede, at for at skaffe de ønskede dokumenter, var man nødt til at bruge to timer professionel arbejdskraft og en times kontorarbejde, og derfor måtte jeg betale \$43,70 for dokumenterne (hvilket også omfattede \$0,10 pr. side i kopiafgift). Lawrence skrev også i sit brev, at hvis jeg ville klage over betalingen, skulle jeg skrive til Secretary of the Air Force via AFOSI hovedkvarteret. (På denne måde ville han få at vide, hvis jeg skrev!)

Jeg sendte en check på beløbet til AFOSI og bad dem sende dokumenterne. Jeg fulgte også hans råd og skrev følgende brev til sekretariatet:

„*Som en del af en efterforskning og et projekt med at skaffe offentligheden informationer, har jeg bedt om oplysninger om AFOSIs politik. Eftersom disse oplysninger er i offentlighedens interesse, og eftersom jeg personligt må bære de økonomiske omkostninger, vil jeg protestere over betalingen for at finde dokumenterne og kopiere dem. For at nedbringe den tid, jeg skal vente på informationerne, har jeg imidlertid indbetalt det ønskede beløb. Jeg håber, De er enig med mig i, at det er upassende af AFOSI/DADF at forlange penge af mig*

for disse informationer, og derfor vil sørge for, at pengene bliver returneret. “

Omkring en måned senere (efter jeg havde modtaget informationerne, og efter jeg havde sendt en kopi af rapporten til Lawrence) modtog jeg et brev, hvori Lawrence skrev: „*Vi har ændret vores afgørelse om, at De skal betale \$43,70 i fremtagelses- og kopieringsafgift. Derfor returneres Deres check. “*

HURRA!

Appendix A

I appendix A er der en kopi af Kirtland Landingsdokumentet og i appendix B et resumé af William Moores undersøgelse. Moores resumé viser, at han på flere punkter var foran mig både med hensyn til Dotys påstande om landingsdokumentets rigtighed, Dotys påstande om, at han personligt undersøgte sagen, og at der „*sandsynligvis*’ også var andre dokumenter.“ Moore talte også med Russ Curtis, der ikke benægtede, at landingen fandt sted, men huskede, at der var blevet rapporteret nogle »usædvanlige lys« i området.

COMPLAINT FORM

Hq IVOS

I ADMINISTRATIVE DATA		
TITLE KIRTLAND AFB, NM, 8 Aug - 3 Sep 80, Alleged Sightings of Unidentified Aerial Lights in Restricted Test Range.	DATE 2 - 9 Sept 80	TIME 1200
	PLACE AFOSI Det 1700, Kirtland AFB, NM	
	HOW RECEIVED	
	☒ IN PERSON	☐ TELEPHONICALLY
SOURCE AND EVALUATION MAJOR ERNEST E. EDWARDS		
RESIDENCE OR BUSINESS ADDRESS Commander, 1608 SPS, Manzano Kirtland AFB, NM		PHONE 4-7516
CR <u>44</u> APPLIES		

II SUMMARY OF INFORMATION	
REMARKS	
<p>1. On 2 Sept 80, SOURCE related on 8 Aug 80, three Security Policemen assigned to 1608 SPS, KAFB, NM, on duty inside the Manzano Weapons Storage Area sighted an unidentified light in the air that traveled from North to South over the Coyote Canyon area of the Department of Defense Restricted Test Range on KAFB, NM. The Security Policemen identified as: SSGT STEPHEN FERENZ, Area Supervisor, AIC MARTIN W. RIST and AMN ANTHONY D. FRAZIER, were later interviewed separately by SOURCE and all three related the same statement; At approximately 2350hrs., while on duty in Charlie Sector, East Side of Manzano, the three observed a very bright light in the sky approximately 3 miles North-North East of their position. The light traveled with great speed and stopped suddenly in the sky over Coyote Canyon. The three first thought the object was a helicopter, however, after observing the strange aerial maneuvers (stop and go), they felt a helicopter couldn't have performed such skills. The light landed in the Coyote Canyon area. Sometime later, three witnessed the light take off and leave proceeding straight up at a high speed and disappear.</p> <p>2. Central Security Control (CSC) inside Manzano, contacted Sandia Security, who conducts frequent building checks on two alarmed structures in the area. They advised that a patrol was already in the area and would investigate.</p> <p>3. On 11 Aug 80, RUSS CURTIS, Sandia Security, advised that on 9 Aug 80, a Sandia Security Guard, (who wishes his name not be divulged for fear of harassment), related the following: At approximately 0020hrs., he was driving East on the Coyote Canyon access road on a routine building check of an alarmed structure. As he approached the structure he observed a bright light near the ground behind the structure. He also observed an object he first thought was a helicopter. But after driving closer, he observed a round disk shaped object. He attempted to radio for a back up patrol but his radio would not work. As he approached the object on foot armed with a shotgun, the object took off in a vertical direction at a high rate of speed. The guard was a former helicopter mechanic in the U.S. Army and stated the object he observed was not a helicopter.</p> <p>4. SOURCE advised on 22 Aug 80, three other security policemen observed the same</p>	

DATE FORWARDED HQ AFOSI Hq IVOS 10 Sep 80	AFOSI FORM 35 ATTACHED ☐ YES ☐ NO
DATE TYPED OR PRINTED NAME OF SPECIAL AGENT 8 Sept 80 RICHARD C. DOTY, SA	SIGNATURE Richard C. Doty
DISTRICT FILE NO 8017A 9.3-0/22	DCH RESULTS NEGATIVE (V) POSITIVE (See Attached)
AFOSI FORM JUN 76 1 PREVIOUS EDITION WILL BE USED.	

aerial phenomena described by the first three. Again the object landed in Coyote Canyon. They did not see the object take off.

5. Coyote Canyon is part of a large restricted test range used by the Air Force Weapons Laboratory, Sandia Laboratories, Defense Nuclear Agency and the Department of Energy. The range was formerly patrolled by Sandia Security, however, they only conduct building checks there now.

6. On 10 Aug 80, a New Mexico State Patrolman sighted an aerial object land in the Manzano's between Belen and Albuquerque, NM. The Patrolman reported the sighting to the Kirtland AFB Command Post, who later referred the patrolman to the AFOSI Dist 17. AFOSI Dist 17 advised the patrolman to make a report through his own agency. On 11 Aug 80, the Kirtland Public Information office advised the patrolman the USAF no longer investigates such sightings unless they occur on a USAF base.

7. WRITER contacted all the agencies who utilized the test range and it was learned no aerial tests are conducted in the Coyote Canyon area. Only ground tests are conducted.

8. On 8 Sept 80, WRITER learned from Sandia Security that another Security Guard observed a object land near an alarmed structure sometime during the first week of August, but did not report it until just recently for fear of harassment.

9. The two alarmed structures located within the area contains HQ CR 44 material

KIRTLAND AFB, NM, 8. aug. - 3. sep. 80, Formodede observationer af uidentificerede flyvende lys i klassificeret test-område.	2. - 9. Sept 80		12.00	
	AFOSIO Det 1700. Kirtland AFB, NM			
	x			
	Major Ernest E. Edwards			
	Commander, 1608 SPS, Manzano Kirtland AFB, NM			4-7516

44

1. Den 2. september 1980, ifølge KILDEN den 8. august 1980 så tre sikkerhedsfolk tilknyttet 1608 SPS, KAFB, NM, der var i tjeneste i Manzano Weapon Storage Area, et uidentificeret lys flyve fra nord mod syd over Coyote Canyon, et af Forsvarsministeriet udlagt klassificeret test-område under KAFB, NM. Sikkerhedsfolkene SSGT STEPHEN FERENZ, tilsynsførende for området, AIC MARTIN W. RIST og AMN ANTHONY D. FRAIZER blev interviewet hver for sig af KILDEN, og alle tre rapporterede det samme; omkring kl. 23.50, mens de var på vagt i Charlie Sector, den østlige del af Manzano, så de alle tre et meget klart lys på himlen ca. 5 km nord-nordøst for deres position. Lyset fløj med en meget høj hastighed og standsede pludselig over Coyote Canyon. De tre troede først, det var en helikopter, men efter at have set de mærkelige manøvrer (stop og start), mente de nu ikke det kunne være en helikopter, da den ikke kan opføre sig sådan. Lyset landede i Coyote Canyon. Nogen tid senere så de tre vidner lyset lette lodret med en høj hastighed og forsvinde.

2. Central Security Control (CSC) inde i Manzano området kontaktede Sandia Security, der udfører en regelmæssig kontrol med de to bygninger i området. Her oplyste man, at en patrulje allerede var på vej ud i området for at undersøge sagen.

3. Den 11. august oplyste RUSS CURTIS, Sandia Security, at en Sandia vagt, (der ikke ønskede sit navn offentliggjort af frygt for chikanerier), havde rapporteret følgende: Omkring kl. 00.20 kørte han mod øst ad adgangsvejen til Coyote Canyon på en rutinemæssig kontrol af bygningerne. Han så også et objekt, som han i første omgang troede var en helikopter. Men da han kom nærmere, så han et rundt, diskosformet objekt. Han forsøgte at kalde sin back-up patrulje over radioen, men den virkede ikke. Da han nærmede sig objektet til fods og bevæbnet med et haglgevær, lettede objektet lodret med en høj hastighed. Vagten, der tidligere har været helikoptermekaniker i U.S. Army, påstod, at det objekt, han så, ikke var en helikopter.

4. KILDEN fik den 22. august 1980 at vide, at tre andre sikkerhedsfolk havde set det samme

□ □

8. sep 80	RICHARD C. DOTY, SA	

Fortsat fra spørgeskema, DTD 9. Sept. 80

flyvende fænomen, som de første tre beskrev. Dette objekt landede også i Coyote Canyon. De så ikke objektet lette.

5. Coyote Canyon er en del af et stort klassificeret område, der bruges af Air Force Weapon Laboratory, Sandia Laboratories, Defense Nuclear Agency og Department of Energy. Området blev tidligere bevogtet af Sandia Security, der nu kun kontrollerer bygningerne.

6. Den 10. august 1980 så en politibetjent fra New Mexico et flyvende objekt, der landede i Monzano området mellem Belen og Albuquerque, NM. Politibetjenten rapporterede observationen til Kirtland AFB Command Post, der senere henviste ham til AFOSI Dist. 17. AFOSI Dist. 17 bad politibetjenten udfærdige en rapport og sende den ad tjenstlig vej. Den 11. august 1980 skrev Kirtland Public Information Office til politibetjenten og gjorde ham opmærksom på, at USAF ikke længere undersøgte sådanne observationer, med mindre de fandt sted på en USAF base.

7. SKRIVEREN kontaktede de tre foretagener, der bruger test-området, og fik at vide, at der ikke var blevet foretaget forsøg i luften over Coyote Canyon-området. Der var kun blevet foretaget forsøg på jorden.

8. Den 8. september 1980 fik SKRIVEREN at vide af Sandia Security, at en anden Sandia vagt havde set et objekt lande nær bygningen en gang først i august, men først rapporteret det for ganske nyligt af frygt for chikanerier.

9. I de to bygninger i området er der oplagret HQ CR 44 materiale.

Appendix B

Noter angående »Velkommen til en kosmiske Watergate«

Af Bill Moore

(1) Jeg fik ad omveje en kopi af Kirtland-dokumentet fra en kontakt i Washington DC-området sidst i januar 1982. Kommentaren var, „*Dette er noget du må være interesseret i.*“ I sommeren 1982 var jeg i en kort periode konsulent for KPIX-TV i San Fransisco, CA, mens de var i gang med at lave noget specielt om ufoer. Det var egentlig kun planlagt, at det skulle sendes lokalt. (Det blev dog senere solgt til et antal andre stationer rundt om i landet.) I min egenskab af konsulent, overlod jeg dokumentet til KPIX, der så sendte mig til New Mexico for at se, om jeg kunne få noget mere at vide.

Som et resultat af det ovenfor nævnte, blev der bragt et kort indslag i KPIX Special om Kirtland-tilfældet. I dette indslag vistes det dokument, jeg havde skaffet stationen. Efter at have set dette program, henvendte Barry Greenwood sig til AFOSI og fik en kopi af det samme dokument, som jeg havde fået et år tidligere.

Selvom jeg ikke fik ret meget at vide om hændelsen, da jeg var i New Mexico, fandt jeg dog ud af følgende:

(2) Doty bekræftede over for mig, at rapporten var fuldstændig korrekt, at han selv havde forsket i sagen, og at der „*højest sandsynlig*“ var andre dokumenter, selvom han hverken ville be- eller afkræfte det officielt. Dette foregik den 16. juni 1982 over en kop kaffe i Albuquerque. Den næste dag fortsatte vores diskussion, og han viste mig et uklassificeret kort over området, hvorpå han viste mig, hvor hændelsen havde fundet sted. Kortet var dateret den 1. januar 1975.

(3) Under et kort interview af Russ Curtis den 21. juni 1982 huskede han, at der havde været en del snak om lys i området, men han kunne ikke kommentere det, da „*Manzano er militært område; og ikke mit område.*“ Han sagde, at han kendte Doty og bekræftede, at der var nogle »sikrede bygninger« i Coyote Canyon

området, men benægtede at tale om dem. Jeg spurgte, om denne oplysning var klassificeret, og han svarede, „så vidt jeg ved, er den.“ Hans sidste kommentar om de »usædvanlige lys« var, at „*informationer af den slags normalt ikke passerede gennem hans kontor.*“ Han nægtede at uddybe det nærmere.

(4) Et forsøg på at finde frem til de andre militærfolk, der er omtalt i dokumentet, gav følgende resultat:

(A) AIC Martin W. Rist stod i telefonbogen med adressen 139 Genl. Arnold St. NE. Når man drejede det telefonnummer, der stod i telefonbogen, fik man fra en automatisk telefonsvarer at vide, „*at nummeret ikke længere blev brugt.*“ Et besøg på adressen viste, at der boede en familie med navnet Chavez her. Ved en henvendelse til AFB fik jeg at vide, at Rist var blevet forflyttet adskillige måneder tidligere. Et forsøg på at finde ud af, hvor han var forflyttet til, endte blindt.

(B) AMN Anthony D. Frazier havde tilsyneladende en længere orlov.

(C) SSgt Stephen Ferenz stod stadig i telefonbogen med adressen 2202 Ivy Pl., NE. Da jeg drejede hans nummer, fik jeg at vide, han havde fået et andet nummer, og at det var hemmeligt. En kontrol af adressen viste (mærkeligt nok), at den ikke fandtes. Det lykkedes mig at få hans telefonnummer gennem basen, og jeg ringede adskillige gange før det lykkedes mig at tale med ham. Samtalen var kort og knap. Han havde fået „*ordre om ikke at omtale sagen.*“ Klik!

(5) Et interview af Jerry Miller (nævnt i Bennewitz' materiale) den 21. juni 1982 kl. 19.00 i hans hjem, fik ham til at »huske«, at han havde hørt om en sådan hændelse, samt at han ikke var „*direkte indblandet i den*“ og derfor „*ikke kunne diskutere den.*“ Miller syntes mere interesseret i at stille mig spørgsmål om ufoer end i at besvare dem, jeg stillede ham. Han indrømmede, at han var blevet »konsulteret« angående Bennewitz og havde „*mødet med ham*“ og set hans »opstilling«, men ville ikke udtale sig om det.

(6) En del møder med Paul Bennewitz bekræftede, at han faktisk var genstand for en eller andens omfattende undersøgelse, og at denne interesse i hans person stod på i ret lang tid - muligvis så længe som to år.

Et frigivet dokument fra det amerikanske flyvevåbens arkiver afslører, at et ufo landede den 9. august 1980 i et afspærret område øst for Kirtland flyvebasen i staten New Mexico, USA

Først i 1983 blev sagen kendt af offentligheden - formentlig på grund af en utæthed inden for flyvevåbnet. Historien lyder helt utrolig. Kan den virkelig være sand? Er det muligt at få den bekræftet af de implicerede?

Disse spørgsmål stillede dr. Bruce Maccabee sig selv og gik så i gang med et tålmodighedsarbejde. Læs om Maccabees resultater i UFO LANDING.

Bruce Maccabee er fysiker med elektronik, optik og laser som speciale ved U.S. Naval Surface Weapons, Center i White Oak i USA. I sin fritid er han en meget aktiv ufolog med en særlig interesse for efterforskning af flyvevåbnets ufo-dokumenter.

SUFOI

Skandinavisk UFO Information

ISBN 87-87628-26-0